AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 18.10.2006
COM(2006) 595 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a postai irányelv (a 2002/39/EK irányelvvel módosított 97/67/EK irányelv) alkalmazásáról

{SEC(2006) 1293}

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a postai irányelv (a 2002/39/EK irányelvvel módosított 97/67/EK irányelv) alkalmazásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

1. A POSTAI SZOLGÁLTATÁSOK JELENTŐSÉGE ÉS VÁLTOZÓ SZEREPE

2004-ben a postai szolgáltatások mintegy 90 milliárd EUR bevételt termeltek, ami a bruttó hazai termék (GDP) 0,9 százalékát teszi ki. A postai ágazat ily módon nagy jelentőséggel bír az Európai Unió gazdasága számára. A postai szolgáltatások élőmunkaigényesek, és a posták Európában egyben a legfontosabb állami munkaadók közé tartoznak. Az ágazaton belül a foglalkoztatás meglehetősen stabil, mivel 2004-ben – a WIK-Consult legutóbbi becslése szerint[1] – az egyetemes szolgáltatók körülbelül 1,71 millió főt foglalkoztattak. Ugyanakkor nagyjából 5 millió munkahely kapcsolódik a posta tevékenységeihez – közvetlenül, szorosan vagy közvetve.[2]

A postai szolgáltatások a kommunikáció és a kereskedelem nélkülözhetetlen eszközét jelentik, és létfontosságúak számos gazdasági és társadalmi tevékenység számára. A belső piac és a nemzetközi kereskedelem csak akkor működhetnek, ha adottak a jó kommunikációs és forgalmazási csatornák. Számos kulcságazat függ a postai infrastruktúrától – mint például az e-kereskedelem, a kiadói tevékenység, a csomagküldés, a biztosítás, a banki szolgáltatások és a reklám. Megjegyzendő az is, hogy a postai szolgáltatások olyan társadalmi hasznokat is hoznak, amelyek gazdasági szempontból nem mindig minősíthetők (pl. hozzájárulnak a regionális és a társadalmi kohézióhoz). Emellett sok egyetemes szolgáltató játszik fontos szerepet más szolgáltatások (pl. pénzügyi szolgáltatások) biztosításában az uniós állampolgárok számára.

A postai szolgáltatások gyorsan változnak. Az ágazat három, az európai gazdaság számára létfontosságú piac metszéspontja: kommunikáció, reklám és szállítás/logisztika. Az ágazati határok elmosódóban vannak, és a kapcsolódó ágazatokat – amelyek teljes mértékben nyitottak a verseny szempontjából – nem lehet figyelmen kívül hagyni. A postai ágazaton belüli változásnak számos motorja van, amelyek közül az öt legfontosabb: az ügyfelek változó igényei, a szervezeti változás, a piacnyitás, az automatizálás/ az új technológiák és az elektronikus ágazat térhódítása.

A postai szolgáltatások fontos elemét képezik a szolgáltatások belső piacának[3], és a lisszaboni stratégia keretrendszerében (amelyet 2005-ben újraindítottak[4]) a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés forrásaként szerepelnek. A lisszaboni stratégia szerint a belső piacot teljes

---

1 WIK Consult, Főbb fejlemények a postai ágazatan (2002-2004), 2006.

2 Pls Rambøll, Foglalkoztatási tendenciák az EU postai ágazatában (Employment trends in the EU postal sector), 2002. október.

3 A Bizottság közleménye, Belső piaci stratégia – Prioritások 2003-2006, COM (2003) 238 végleges, 13. o.

4 Elnökségi következtetések, Brüsszeli Európai Tanácsülés, 2005. március 22-23.

mértékben meg kell valósítani[5], megőrizve az európai társadalmi modellt, amelynek egyik eleme a hatékony és jó minőségű általános gazdasági érdekű szolgáltatások biztosítása. Ez az európai jóléti állam kulcsfontosságú összetevője. A postai szolgáltatások a társadalmi és területi kohézió lényeges elemét jelentik, és hozzájárulnak a versenyképességhez[6]. A korszerű postai szolgáltatások elérhetősége cáfolja azokat a néhány évvel ezelőtti feltételezéseket, miszerint az ágazatban szükségképpen hanyatlás következik be az új és az alternatív kommunikációs technológiák bevezetése miatt. A postai szolgáltatók ehelyett az innovatív technológiákat felhasználták arra, hogy növeljék termelékenységüket és új termékeket kínáljanak. A postai szolgáltatások egyes szegmensei, mint például a címzett reklámküldemény és az otthonról történő vásárlás, jelentős növekedési potenciállal bírnak. Ezzel egyidejűleg a szolgáltatások újakkal való felváltására (pl. tranzakciós levélforgalomnál) a néhány évvel ezelőtt feltételezett ütemben nem került sor. A levélforgalom még mindig fontos, de ahhoz, hogy ez továbbra is így legyen, további lépésekre van szükség. A reform várható előnyeit, más ágazatokhoz hasonlóan, a postai ágazatban is össze kell hasonlítani a reform elmaradásának következményeivel. Ilyen következmény lehet a szolgáltatások helyettesítése, a technológiai újítások kisebb mérvű használata, az ügyféligények kisebb mértékű figyelembe vétele, általában pedig a piac negatív fejlődése.

2. E JELENTÉS HÁTTERE ÉS CÉLJA

A 2002/39/EK irányelv (a továbbiakban: „a postai irányelv”[7]) 23. cikke előírja, hogy a Bizottság „minden második évben” jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a postai irányelv alkalmazásáról.

A Bizottság első jelentését 2002 novemberében[8], második jelentését pedig 2005 márciusában[9] nyújtotta be. Ahogyan a 2005-ös beszámoló esetében is, ez a jelentés a postai irányelv átültetéséről átfogó jelleggel számol be; kitér az irányelv kulcsfontosságú elemeinek alkalmazására, a részletes piaci tendenciákra (ezen belül a gazdasági, műszaki, társadalmi, foglalkoztatási és a szolgáltatások minőségével kapcsolatos aspektusokra). Részletesebb értékelést a bizottsági munkadokumentum tartalmaz. A postai irányelv alkalmazásáról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági jelentés összefoglalja és kontextusba helyezi a bizottsági munkadokumentum fő elemeit és megállapításait.

A legutóbbi jelentés és munkadokumentum készítése óta eltelt viszonylag rövid idő ellenére a postai ágazatban fontos eredmények születtek, és lényeges változások következtek be.

Az új postai irányelvhez kapcsolódó előkészítő munkák sorát végezte el a Bizottság 2005–2006-ban, ezeket a mellékelt munkadokumentum ismerteti részletesen (l. különösen az 1.3.

---

5 Elnökségi következtetések, Brüsszeli Európai Tanácsülés, 2006. március 23-24.

6 A Bizottság közleménye, Közös akciók a növekedésért és a foglalkoztatásért: A Közösség lisszaboni programja, COM (2005) 330 végleges.

7 Az Európai Parlament és a Tanács 97/67/EK irányelve (1997. december 15.) a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról; az Európai Parlament és a Tanács 2002/39/EK irányelve (2002. június 10.), a 97/67/EK irányelv módosításáról a közösségi postai szolgáltatásoknak a verseny számára történő további megnyitásáról.

8 A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a postai irányelv (97/67/EK) alkalmazásáról, COM (2002) 632 végleges.

9 A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a postai irányelv (a 2002/39/EK irányelvvel módosított 97/67/EK) alkalmazásáról, COM (2005) 102 végleges és SEC (2005) 388.

fejezetet). Ezenkívül a Bizottság készített egy előretekintő tanulmányt és egy javaslatot a jelenlegi postai irányelvet módosító irányelvre. Mindezeket a dokumentumokat a törvényalkotó egyidejűleg kapta meg. Ezt a harmadik jelentést az irányelv alkalmazásáról az azt kísérő bizottsági munkadokumentummal, az előretekintő tanulmánnyal és a jogszabály-javaslattal együtt kell olvasni.

Mindemellett ez a jelentés és az azt kísérő bizottsági munkadokumentum az előretekintő tanulmánytól és az új irányelvre szóló javaslattól elkülönül, mivel az alkalmazásról szóló jelentés visszatekintést ad: a postai irányelv hatását méri fel a 2004–2006. években (a továbbiakban: a „referencia-időszak"), az utólagos értékelések pedig a hatásvizsgálatok ellenpontjai: azt vizsgálják rendszeres időközönként, hogy az EU politikái és programjai elérték-e céljaikat.[10] Ez különleges jelentőséggel bír a postai ágazatban 2006-ban tett fenti kezdeményezésekkel összefüggésben.

Ez a jelentés megerősíti, hogy a postai reform jól halad az EU-ban. Javulás különösen a szolgáltatások minősége, az ügyfélorientáció, az üzleti hatékonyság és a szabályozóknak az üzemeltetőktől való különválasztása tekintetében történt. A Bizottság úgy véli, hogy jó eredményeket értek el eddig – és különösen az utóbbi 5 évben. Ezeket az eredményeket a bizottsági munkadokumentum részletesen leírja, és ezekből világosan látható, hogy a folytatólagos reform révén további javulás érhető el.

3. A POSTAI IRÁNYELV ALKALMAZÁSA ÉS A SZABÁLYOZÁSI FEJLEMÉNYEK

Mostanra valamennyi tagállam bejelentette a postai irányelv átültetését, beleértve azokat is, amelyek a Közösséghez 2004-ben csatlakoztak. A fenntartott terület 2006. január 1-től történt további csökkentése (levélküldemények 50 g-ig) is valamennyi tagállamban átültetésre került.

Az átültetés azonban csak az első lépés a közösségi keretrendszer teljes megvalósításának folyamatában. Világos, hogy a jogszabályi megvalósítás különösen az irányelv alapvető céljainak elérésére gyakorolt pozitív hatást, mint például a postai szolgáltatások minőségének jelentős és mérhető javulására, az egyetemes szolgáltatás harmonizált minimális szintjének kialakítására és a postai piacnak a verseny számára való fokozatos és ellenőrzött megnyitására. Hangsúlyozandó például, hogy e jelentés referencia-időszakának folyamán a postai üzemeltetők szolgáltatásának minősége – amelyet a kézbesítés idejével mérnek – továbbra is magas szinten volt és meghaladta az uniós teljesítmény-célkitűzéseket, amelyek szerint az EU-n belüli küldemények 85%-át három napon belül, 97%-át pedig öt napon belül kézbesíteni kell. Egy másik, a postai irányelv által bevezetett fontos elem a nemzeti szabályozó hatóságok (NSZH-k) függetlensége az üzemeltetőktől: az NSZH-k (tágabb értelemben vett) függetlensége a referencia-időszakban tovább erősödött. Amikor azonban a postai irányelv egyes összetettebb elemeinek, mint például az engedélyek/ engedélyezési rendszerek, a díjszabás ellenőrzése és a könyvelés megvalósításáról van szó, a tagállamok részéről nagyon eltérő megvalósítás figyelhető meg. Mivel ezeknek a feltételeknek az esetleges félreértelmezése akadályt jelenthet a piacra lépés szempontjából, a nemzeti gyakorlatot a tagállamok illetékes hatóságaival meg kell vitatni. A díjszabásra és a számlák átláthatóságára vonatkozó közigazgatási együttműködés megkülönböztetett jelentőségűnek tűnik.

[10] A Bizottság jogalkotási és munkaprogramja 2006, COM (2005) 531 végleges.

Több tagállamban lényeges szabályozási fejlemények is bekövetkeztek. Ezek túlmutatnak az EU szabályozási keretrendszere által megkövetelt lépéseken. Egy tagállam – az Egyesült Királyság – 2006. január 1-jén teljes mértékben megnyitotta postai piacát (csatlakozva ahhoz a két másik tagállamhoz, amelyek jogi szempontból már teljes mértékben megnyitották a postai ágazatot a verseny előtt: Svédország és Finnország). Németország és Hollandia szintén megerősítették, hogy tervbe vették az előirányzottnál gyorsabb haladást a postai irányelv tekintetében. Ha ezeket a fejleményeket figyelembe vesszük, és a korábbiakkal együttesen szemléljük, akkor 2007 végéig az EU levélpostai forgalmának körülbelül 60%-a nyílik meg ténylegesen a verseny előtt. A fenntartott terület teljes megszűnése néhány tagállamban, jelentős csökkentése néhány másikban és további néhányban a határozott tervek létezése lendületet ad a fenntartott területet még mindig alkalmazó tagállamok számára, hogy felzárkózzanak.

4. PIACI TENDENCIÁK

A referencia-időszak során a postai piac továbbra is az egyirányú küldemények piaca irányába fejlődött, eltávolodva a hagyományosabb, kétirányú kommunikációs modelltől. Ma a levélpostai küldemények 87,5%-át (EU-szerte) nem egyének, hanem vállalkozások és szervezetek küldik, a levélforgalomban a vállalkozások által a fogyasztókhoz címzett küldemények szegmense önmagában a teljes volumen 62%-át teszi ki, a 2004. évi 60,5% helyett. Ez a tendencia várhatóan folytatódik, mivel a kapcsolt termékek (címzés nélküli és címzett reklámküldemények) növekedési üteme lényegesen nagyobb, mint a hagyományos levélforgalomé. Ez fontos eleme az ágazat egészére vonatkozó optimizmusnak is, de csak akkor, ha a postai reform az eddigi ütemben folytatódik. A világ más gazdaságaival, például az USA-val összevetve úgy tűnik, a piac jelentős növekedési potenciállalt rejt (különösen a 10 újabb tagállamban). Csak egy korszerű és dinamikus postai piac tudja azonban az ágazat teljes potenciálját kibontakoztatni. Ezt a potenciált a sok új terméket és szolgáltatást is magában foglaló, tágabb kommunikációs piac szélesebb összefüggéseiben kell látni (otthonról történő vásárlás, e-kereskedelem, hibrid posta[11] és hozzáadott értéket tartalmazó szolgáltatások).

A postai ágazat figyelemreméltó átalakuláson ment át az elmúlt évtizedben. Számos európai postatársaság felnőtt ehhez a feladathoz. A növekedésorientált stratégiák és a fokozatos piacnyitás kilátása többek között a postai üzemeltetőknek a kapcsolódó ágazatokban való megjelenését eredményezte. Az 1990-es években a politikai döntések egy olyan folyamatot indítottak el, amely most már önálló lendületre tett szert. A postai ágazatban mutatkozó fejlemények nem egyediek, más ágazatok már átmentek ugyanilyen messzemenő változásokon. A postai piac evolúciója várhatóan folytatódik, és a változás ütemében gyorsulás várható.

A növekedés a referencia-időszakban mind a bevételek, mind a nyereséghányadok tekintetében fokozódott. A rendelkezésre álló információk szerint a levélpostai üzletágban elért nyereséghányadok lényegesen magasabbak, mint a csomag- és expresszforgalmi szegmensekben, ahol a verseny nagyobb. A levélpostai szegmensben a nyereséghányadok

[11] „[Ez] egy dokumentum elektronikus képének továbbítását vagy annak digitális formátumra való konvertálását és egy távoli pontra történő továbbítását jelenti, ahol a képet kinyomtatják, borítékolják és a címzettnek kiküldik.” – COM (91)476 végleges, 46. o.

10% és 20% között mozognak, míg a csomag- és expresszforgalmi szegmensben a nyereséghányadok 2,5% és 10% közöttiek.[12]

Jelentősebb verseny a levélforgalom piacán még nem alakult ki. Mind a versenytársak piaci térhódításának objektív elemzése, mind a kulcsszereplők szubjektív megítélése azt erősíti meg, hogy a valódi verseny még csak kialakulóban van azokban az esetekben is, ahol a monopóliumokat eltörölték vagy jelentősen csökkentették. Ez különösen a levélpostai forgalomra, a levélküldeményekre, valamint – néhány említésre méltó kivétellel – a címzett reklámküldeményekre vonatkozik. Úgy tűnik, 2000 és 2005 között a verseny nem nőtt számottevően a postai szolgáltatások e szegmensében, és ezt úgy kell tekinteni, mint ami némi aggodalomra ad okot.

Mindazonáltal a postai ágazatnak már a piacnyitás kilátása is jelentős lökést adott, és valószínűleg továbbra is változásokat eredményez (pl. a működés szempontjából és az ügyfelekre való odafigyelésben). Úgy tűnik, széleskörű az egyetértés abban, hogy a postai szolgáltatások nem képeznek természetes monopóliumokat. A verseny nem öncél, hanem olyan eszköz, amely előmozdítja az innovációt, a beruházást és a fogyasztók elégedettségét. Következésképpen a növekvő verseny járhat mind statikus – vagyis adott időpontban az erőforrások és a tőkejavak hatékony felhasználását eredményező – mind pedig dinamikus – vagyis idővel az erőforrások és a tőkejavak újszerű és hatékonyabb felhasználásával járó – előnyökkel.

A hálózati iparágak, ezen belül a postai ágazat piacnyitását, mint a lisszaboni napirend fontos részét, a Kok-jelentés[13] külön megemlíti. A postai szolgáltatások belső piacának megvalósításához szükség lesz arra, hogy a különböző piaci szereplők közösségi és nemzeti szinten párhuzamosan lépjenek fel. Ez egybevág azzal a felfogással, miszerint a tagállamok szerepe ebben alapvető, és a tagállamoknak belső piacot teljes mértékben magukévá kell tenniük.[14]

5. A POSTAI IRÁNYELV PIACI HATÁSA

A referencia-időszak különösen jól illusztrálja a postai irányelv pozitív eredményeit: végrehajtása és alkalmazása jelentős szabályozási és piaci hatással járt. A referencia-időszakban a fenntartott területnek 2006. január 1-től 50g-ra (levélküldemények) való csökkentése további 7%-os területen nyitotta meg a versenyt. A teljes piacnyitás tervezett és fokozatos bevezetése és a teljes piacnyitásra kijelölt 2009-es célidőpont által teremtett kilátások dinamikus reformfolyamatot, nagyobb hatékonyságot és egy sokkal inkább ügyfélorientált piac kialakulását idézték elő.

A piac megnyitása azonban csak egy a postai irányelv céljai közül. Ezzel egyidejűleg javult a jó minőségű, a Közösség egész területén rendelkezésre álló egyetemes szolgáltatások

---

12 Különösen a 4.2.19 ábra a WIK, Főbb fejlemények, 2006 anyagban.

13 A Wim Kok elnöksége alatt működő magasszintű csoport jelentése, Szembenézni a kihívásokkal, 2004, 23. o.

14 McCreevy, a Bizottság tagjának beszéde, 2005. február 2-án az Európai Parlament Jogügyi Bizottságának ülésén; a Bizottság közleménye a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára - A 2003–2006-ig terjedő időszakra vonatkozó belső piaci stratégia második végrehajtási jelentése COM (2005)0011 végleges.

hozzáférhetősége. A postai irányelvben lefektetett követelmények, mivel egy minimumot jelentenek, minden érdekelt számára fontos hivatkozási pontot képviselnek.

Általában megállapítható, hogy a postai reform pozitív hatásai között szerepel a szolgáltatások jobb ügyfél-orientáltsága. A többi közérdekű szolgáltatáshoz képest a postai szolgáltatásokat a fogyasztók az elégedettségi skálán igen magasra helyezik.[15]

A postai ágazatnak, amely nagy gazdasági és társadalmi jelentőséggel bíró, kulcsfontosságú kommunikációs infrastruktúrát biztosít, a kommunikációs iparban, a reklámiparban és a szállítási-logisztikai piacokon végbemenő főbb változásokkal összhangban kell fejlődnie. A postai irányelv eddig biztosította, hogy a posta ne maradjon le a testvérágazatoktól, de a tágabb értelemben vett kommunikációs piacokon végmenő változás ütemével ezentúl is lépést kell tartani.

A postai irányelv egyike volt azoknak az erőknek, amelyek hozzájárultak a posta reformjához Európában. Az eddigi pozitív eredmények alapján – amelyeket részletesen a mellékelt bizottsági munkadokumentum ismertet – további lépésekre van szükség a fejlődés mostani, döntő pillanatában.

6. KÖVETKEZTETÉS

A postai irányelvben előrevetített ütemterv megerősítése: az építkezés vége

A postai irányelv valamennyi szakpolitikai célját sikerült eddig elérni: 1.) a monopóliumok egyre inkább csökkentek, egyfelől annak köszönhetően, hogy megtörtént a postai irányelvben rögzített ütemterv szerinti fokozatos piacnyitás (pl. a fenntartott szolgáltatások területe az 50 g-os levelekre csökkent 2006. január 1-jétől), másfelől azáltal, hogy vagy egyes fontos szegmensek (mint például a címzett reklámküldemény) nyíltak meg vagy a teljes postai piac (Egyesült Királyság, Svédország, Finnország). 2.) Nőtt a verseny, és a hagyományos szolgáltató piaci részaránya a legélenjáróbb tagállamokban mintegy 90%-ra csökkent, a verseny mértéke pedig általában érzékelhetően nőtt 2000 és 2005 között.[16] Ennek ellenére a verseny nem nőtt a reményeknek megfelelően. 3.) Az egyetemes szolgáltatók szerkezetátalakítást hajtottak végre és sikeresen alkalmazkodtak a szabályozás és a piac fejleményeihez. Ezt alátámasztja az összes bevétel és a nyereségesség növekedésének alakulásában megfigyelhető általánosan pozitív tendencia.[17] 4.) Végül, de nem utolsóssorban – a korábban elmondottaknak megfelelően – a szolgáltatás minősége javult, a fogyasztók elégedettsége nagyfokú, és az egyetemes szolgáltatás fennmaradt.

Az eddigi fejlemények nem azt tanúsítják, hogy a postai irányelvben megállapított 2009-es határidő megváltoztatására szükség lenne. Ellenkezőleg, az e jelentés referencia-időszakában történt fontos szabályozási fejlemények azoknak a tagállamoknak, amelyek postai piacukat még nem nyitották meg, határozott lendületet adhatnak a felzárkózáshoz. Ezenkívül a piaci feltételek kedvezőek, és ki kell használniuk az általuk felkínált történelmi lehetőséget.

A lényeg: magas színvonalú egyetemes szolgáltatás és a fogyasztói igények

---

15 Eurobarometer különszám, Közérdekű szolgáltatások, 2006

16 L. a bizottsági munkadokumentum 4.1 és 4.6. fejezetei.

17 L. a bizottsági munkadokumentum 4.4. fejezete.

Ez a postai irányelv a minimális harmonizáció elvén alapul. A tagállamok már számos lehetőséget kaptak arra, hogy egyetemes szolgáltatásukat konkrét igényeikhez igazítsák. A referencia-időszak szolgáltatott néhány példát arra, hogy az üzleti irányultságú – kereskedelmi szempontból vonzó – termékek többé nem feltétlenül minősülnek az egyetemes szolgáltatás részének, hiszen a piac teljes mértékben biztosítja azok teljesítését.

Másfelől azt, hogy a fogyasztók és a kisvállalkozások számára az egyetemes szolgáltatáshoz való jogot biztosítani kell, senki sem tagadja. Az egyéni fogyasztóknak (ideértve a kkv-kat) és az állampolgároknak ugyanolyan minőségű – vagy jobb – szolgáltatásban kell részesülniük a piac teljes megnyitása után. Az ő igényeiknek kell útmutatóul szolgálniuk, ideértve a jövőbeli igényeket is. Ez azt is megköveteli, hogy jogaikat – amikor panaszaik kezelésére kerül sor – meg kell erősíteni (pl. oly módon, hogy a fellebbezési eljárásokat az összes üzemeltetőre ki kell terjeszteni). Továbbá a nemzeti szabályozó hatóságok közötti nagyobbfokú együttműködés is fokozhatná a legjobb gyakorlatok terjedését. Ez vonatkozhat a teljesítményértékelésre (benchmarking) és a fogyasztói panaszokkal kapcsolatos információcserére (vagyis a panaszok kezelésében több tapasztalattal rendelkező tagállamok gyakorlatának hasznosítására) vagy az engedélyezési eljárásokkal és a számvitellel kapcsolatos együttműködésre.